

Tots contra Granollers

Procuro sempre deixarme portar per l'optimisme, no sols al formar judici de las personas y de las accions, sinó també del pervenir de les coses.

Malgrat el meu temperament y el meu hábit favorables a les intencions dels meus consemblants, al venturós desenrotllo dels aconteixements y a la esperança de somrientas auroras, me sento desde fá temps cada dia mes pessimista, respecte a la intensitat y al esplendor de la vida de Granollers.

Y es lo pitjor que'ls meus temors quedan contrastats per una serie de fets molt diferents, que ofereixen no obstant, una mateixa y sola ensenyança: la de que nostra preuada Vila va retrogradant en lloch de progresar, va decantintse y va morint pausadament.

No es una opinió personal, es una idea que obsesiona a molts ab qui he parlat de la situació moral d'aquesta Vila, idea que ve corroborada per lo que tots podém veurer fent memoria.

Per culpa de tots els qu'hem nascut a Granollers y dels que hi han vingut a conviure ab nosaltres, aqui no hi ha organisme social ab vida pletórica, ni propòsit decidit de cambiar la manera de ser del actual moment histórich local.

Aqui no hi há entitats que vulguin fer cultura, ni obra social, aqui no hi há iniciatives, aqui no hi há esperit de cooperació o pera fins colectius.

Aqui no hi há res que puguí significar una esperança. Pot comptar Granollers ab valors individuals, ab homes que separadament pensin fondo y sentin alt, però en conjunt no hi há ideals, ni organismes, ni realitats, ni possibilitat sisquera de formarse ilusions sobre'l demá de Granollers.

Aqui hi há gent de todas las ideas políticas, hi há entussiasastes adictes als partits polítichs, pero'ls nostres paysans o no fan política o's preocupan tan absolutament de la política de fora casa, de política general, que no tenen temps de fer política per Granollers; no en el sentit de lluytar els uns per anar contra dels altres, sino en el de treballar tots plegats per el bé del nostre poble.

No hi fa res que la gent siga catalanista o autonomista, monárquica o republicana, tradicionalista o

futurista, si sab ser al mateix temps amant de Granollers.

Mes per dissort no passa aixís, sino tot lo contrari. Las forsas socials de nostra Vila o permaneixen inactives o's mouen solzament pera sumar energias a las de altres localitats, que sense'l nostre esforç també farian.

Aqui va celebrarse, potser primer que en lloch, una festa escolar, a pesar d'aixó y de que en la recent festa escolar de Barcelona, varen obtenir distincions els mestres, els alumnes y les corporacions o'ls particulars protectors de la ensenyança y de que en la llista hi figuraven tots els pobles de la provincia, el nom de Granollers quedá en la obscuritat.

Aqui va manifestarse, abans de concretarse en moviment polítich general, l'esperit de Solidaritat Catalana. Malgrat aixó aquest va ser l'únic districte ahont no's va celebrar ni un sol acte solidari, mentres que fins en els poblets més humils feyen acte de presencia.

Aquí hi ha republicans radicals que han pres part decidida en actes organitzats per els seus correligionaris a Catalunya y en altres regions espanyolas. Aixó no obstant, no han fet res per el espadiment de Granollers.

Aquest districte, clasicament ministerial, aquest districte monárquich, aquest districte que ha aparegut, com adicte a tots els ministeris, no ha intentat o no ha lograt que en un o altre dels viatges que ha fet a Catalunya S. M. el Rey, hagi resolt com li correspon ferho, extendrer per aquesta comarca les excursions que per tota la regió ha realitzat el Monarca.

Y Granollers va quedant a rerassaga de altres poblacions. Y tots aquets fets que sembla que sols haurien de ser respectivament lamentables pera els mestres, alumnes o protectors de la ensenyança; per els solidaris, antisolidaris o pera'ls ministerials, son ben tristos pera qui estimant a Granollers, veigi la deixadesa de tots plegats, la deixadesa dels nostres pera tot lo nostre; la indiferencia de Granollers que sí te dugues generacions més, com la nostra, será un camp de soletat, en el que vindrán á plorar sobre la tomba dels nostres predecessors, aquells que temps a venir, malehirán la memoria nostra.

JOSEPH COMA.